

ПАРОХИЈСКЕ АКТИВНОСТИ

(протоколг месеца)

УПОКОЈЕНИ– ВЈЕЧНАЈА ПАМЈАТ!

- Станко Драгојевић

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

за март 2018.

- 04.03. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 11.03. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 18.03. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 25.03. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 31.03. - **ЛАЗАРЕВА СУБОТА (ВРБИЦА)** - Св. Литургија у 10:00 часова

..... - Вечерња у
15:00 часова

- Канцеларија ЦШО отворена је
УТОРКОМ, ЧЕТВРТКОМ и ПЕТКОМ
од **09:00 - 12:00** часова

НЕДЕЉНИ

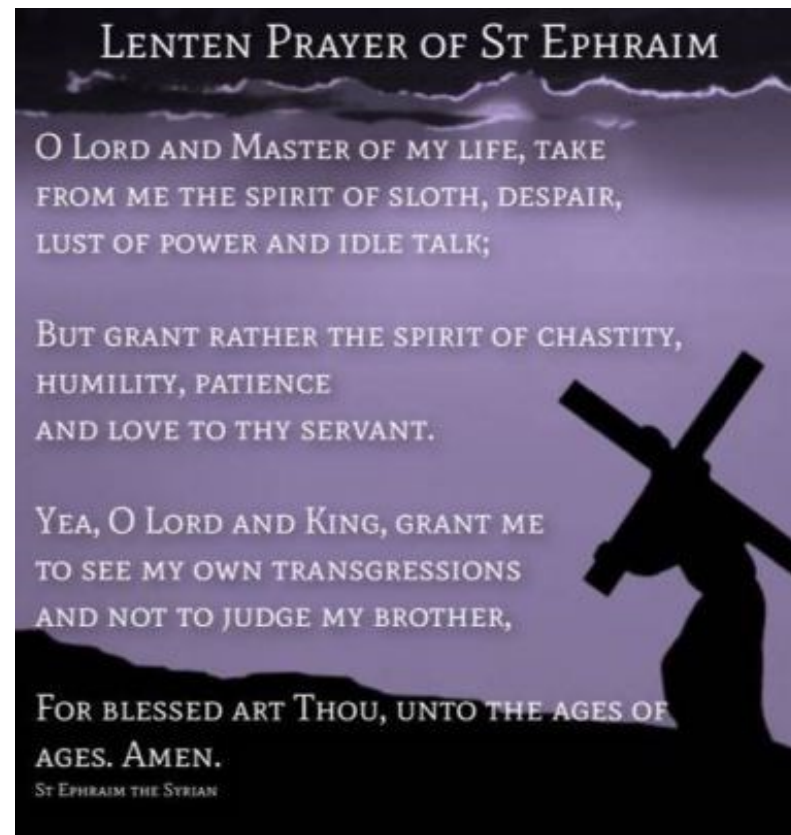
ЦРКВЕНИ ЛИСТИЋ

Ц.Ш.О. Св. Архангела Михаила – Торонто

SERBIAN EASTERN ORTHODOX CHURCH OF ST. ARCHANGEL MICHAEL
CORPORATION

Српска Православна Црква Св. Архангела Михаила Корпорација

212 Delaware Avenue, Toronto, Ont., Canada M6H 2T1 Tel. (416) 536-8565

игуман Софроније Никић
416-536-8565
416-509-7841

СВЕТИ АЛЕКСИЈЕ ЧОВЕК БОЖИЈИ

Различити су путови којим Бог води оне који желе Њему угодити и закон Његов испунити. У време цара Хонорија у Риму живљаше висок царски достојанственик Јевтимијан, врло угледан и врло богат. И он и жена му Аглаида провођаху живот богоугодан. Иако беше богат, Јевтимијан је седао само једанпут дневно за трпезу, и то по смирењу сунца. Имађаху јединца сина, овога Алексија, који кад одрасте, би принуђен да се ожени. Но он те исте ноћи остави не само жену него и дом оца свога, седе у лађу и дође у град Едесу у Месопотамији где беше чувени лик Господа Исуса, послат од самог Господа цару Авгару. Поклонивши се томе лику Алексије се обуче у одело просјака и као просјак живљаше седамнаест година у том граду, непрестано молећи се Богу у паперти цркве Пресвете Богородице. Када се ту прочу као богоугодник, он се убоја од људске славе и оде одатле, седе у лађу да иде у Лаодикију, но промислом Божјим лађа би занесена и доплови чак до Рима. Сматрајући то као прст Божји, Алексије смисли да иде у дом оца свога и да као непознат ту продужи живот свој и подвиг. Отац га не позна, но из милосрђа дозволи му да у дворишту његовом у једној изби живи. Ту Алексије проведе још седамнаест година живећи само о хлебу и води. Злостављан од слугу на разне начине он отрпе све до краја. А када му се крај приближи, он написа једну хартију, стеже у руке, леже и издахну 17. марта 411. године. Тада би откровење у цркви Светих Апостола у виду гласа који рече у присуству цара и патријарха: потражите човека Божја. Мало после откри се, да је тај човек Божји у кући Јевтимијановој. Цар с папом и целом пратњом дође у кућу Јевтимијанову, и после дужег распитивања дознаду да је онај просјак тај човек Божји. Кад уђу у његову избу, нађу га мртва, но у лицу светла као сунце. Из оне хартије родитељи његови сазнају, да је то њихов син Алексије, а невеста, која је тридесет четири године живела без њега, да је то њен муж, и обузе их све неизмерна туга и мука. Но после се утеше видећи како је Господ прославио Свога угодника. Јер, додиром до његовог тела лечаху се многи болесници, и из тела му потече миро благоухано. Тело му сахране у ковчег од мермера и смарагда. Глава му се налази у Светој лаври на Пелопонезу.

СВ. НИКОЛАЈ ЖИЧКИ

Николај је остао недокучива величина, духовни стуб и упориште, нејгенијалнији српски беседник и богослов, највећи српски црквени писац и мислилац, почасни доктор Глазговског и Колумбијског универзитета, велики отац цркве и духовник, од чијег духовног капитала Српска црква данас живи и живеће кроз векове. Своје последње дане, Владика Николај је провео у руском манастиру Светог Тихона у Саут Канану, у Пенсилванији. Упокојио се мирно у Господу, рано у недељу, на покладе 18.марта 1956. године. Смрт га је затекла на молитви. Из руског манастира, пренет је у српски манастир Светог саве у Либертвилу и сахрањен уз велике почести у српском народном гробљу поред манастира. На вест о Владичиној смрти зајецала су звона са торњева свих српских цркава широм света. Нарочито у његовој “Домаји”. Туга је обавила српске манастире, монахе и монахиње, свештенство и народ, нарочито његове верне богомољце. Туга, али истовремено и радост. Сви су знали и душом осећали да је Србија добила још једног молитвеника пред престолом Господњим. Народ му се одмах почео молити као светитељу.

